देवेन्द्र *m.* Götterfürst (*Bein. Indra's*).
देवेश *m. dass.* (*Bein. versch. Götter*); *f.* ई *Bein. der Durgâ.*
देवेश्वर *m. dass.* (*Bein. Çiva's*).
देवेषित gottgesandt.
देवेषु *m.* Götterpfeil.
देव्य *n.* göttliche Macht.
देव्युपनिषद् *f. T. einer Upanishad.*
देश *m.* Ort, Stelle, Gegend, Land; *Loc.* **देशे** am rechten Orte. *f.* **देशी** Landes-, Vulgärsprache; Provinzialismus.
देशक (—°) anzeigend, lehrend; *m.* Lehrer.
देशकाल *m. Du.* Ort und Zeit. **°ज्ञ** O. u. Z. kennend.
देशना *f.* Anweisung, Lehre.
देशभाषा *f.* Landessprache.
देशाटन *n.* das Reisen (*eig.* Landdurchziehen).
देशातिथि *m.* Fremdling.
देशान्तर *n.* ein anderes Land, Fremde.
देशिक den Weg weisend; *m.* Wegweiser, Anweiser, Lehrer.
देशिन् anzeigend (—°); *f.* ई Zeigefinger.
देशीकोश *m.* Wörterbuch der Vulgärsprache.
देशीनाममाला *f. T. eines Wörterbuches der Vulgärsprache.*
देशीय Landes-, provinziell; (—°) gehörig zu, ähnlich.
देश्य zu zeigen, was sich sehen lassen kann, mustergültig; *auch* = *vor.*
देष्टर् *m.* (**देष्ट्री**) *f.* Anweiser, -in.
देष्ट्र *n.* Zusage.
देष्ठ (*Superl.*) am meisten gebend.
देष्ण *n.* Gabe.
देह *m. n.* Körper, Masse; Person. *Abstr.* **°त्व** *n. f.* **देही** Aufwurf, Wall.
देहकर, °कर्तर् *u.* **°कृत्** *m.* Vater (*eig.* Körperbildner).
देहचर्या *f.* Körperpflege.
देहज *m.* Sohn (*eig.* leibgeboren).
देहधारण *n.* das Leben (*eig.* Körpertragen).
देहभृत् *m.* Lebewesen, Mensch (*eig.* Körperträger).
देहयात्रा *f.* Körpererhaltung, Lebensfristung.
देहली *f.* Schwelle.
देहवन्त् körperbegabt; *m.* Lebewesen, Mensch.
देहवृत्ति *f.* Körper-, Lebensunterhalt.
देहि *s.* 1. **दा**.
देहिन् = **देहवन्त्**; *m. auch* Seele.
देहेश्वर *m.* Seele (Körperherrscher).
दैक्ष *Adj.* Weihe- (*r.*).
दैतेय *m.* Sohn der Diti, ein Asura (*f.* ई); *Adj.* (*f.* ई) den D. gehörig; Daiteya-.
दैत्य = *vor.*
दैत्यनिषूदन, दैत्यहन्तर् *u.* **दैत्यान्तक** *m.* der Daityatöter (*Bein. Vishṇu's*).
दैत्यारि *m.* Daityafeind, ein Gott.
दैत्येन्द्र *m.* der Fürst der Daitya.
दैन्य *n.* Niedergeschlagenheit, Erbärmlichkeit. **दैन्यं कर्** *o.* **विधा** kläglich thun, sich demütigen.
दैर्घ्य *n.* Länge.
दैव *u.* **दैव्य**, *f.* ई göttlich, königlich, Schicksals-. *m.* eine Form der Eheschliefsung (*r.*); *f.* ई eine danach Verheiratete; *n.* Gottheit, heilige Handlung, göttliche Fügung, Schicksal.
दैवगति *f.* Schicksalsfügung.
दैवचिन्तक über das Schicksal nachsinnend; *m.* Astrolog, Wahrsager.
दैवज्ञ schicksalskundig; *m.* = *vor. m. Abstr.* **°त्व** *n.*
दैवत, *f.* ई auf eine Gottheit bezüglich, göttlich; *n.* Gottheit, *adj.* —° = **दैवत्य**.
दैवतस् *Adv.* durch Schicksalsfügung, zufällig.
दैवत्य (*adj.* —°) = **दैवत्य**.
दैवदुर्विपाक *m.* Schicksalstücke.
दैवपरायण sich in das Schicksal fügend.
दैवयोग *m.* Schicksalsfügung. **°योगतस्** durch Sch.
दैववश *m. dass.*; *Abl.* = *vor.* **°तस्**.
दैवविद् schicksalskundig; *m.* Astrolog.
दैवहतक vom Schicksal getroffen, verwünscht (*n.* das verwünschte Schicksal*).
दैवादिक zur div- Klasse gehörig (*g.*).
दैविक den Göttern eigen, göttlich.
दैव्य, *f.* आ *u.* **दैवी** *dass.*; *n.* Göttermacht.
दैशिक örtlich, ländlich, Landes-, orts-